

זו חברה שוויונית?

"אני לא מוכר לאתיופים, כשיגור לידך אתיופי אתה תראה איזה ריח ותבין מה אמרת. הם אנשים גנבים שעושים רק נזקים. הם יכרו לים לפתוח פה אוהל באמצע השכונה ולהתחיל לבשל, לשחוט כאן פרות ולעשות את מה שהם עושים באתיופיה".

בחרתי לפתוח את דבריי בציטוטים שגאו מרו על ידי חלק מדיירי שכונת ברייהודה בקריית מלאכי, ולכתוב להם בתגובה: מעולם לא גנבתי, מעולם לא שחטתי פרה ובישלת באמצע השכונה, מעולם לא דירדרתי לתרבות רעה, ואני גם בטוח שאני לא מריח רע. להפך, אני דווקא מריח די טוב.

שמי אמיר גטהון, אני בוגר תואר ראשון במנהל עסקים עם התמחות בחשבונאות מהקריה האקדמית אונו. עליתי ב-1984, ומאותו הרגע ואילך עברתי מסלול חיים הזהה לכל צבר במדינה, מגן ועד לימודים אקדמיים, שירות צבאי מלא כלוחם וכמפקד בחטיבת גולני, טיול בחו"ל לאחר השחרור והתמחות באחד מארבעת משרדי ראיית החשבון הגדולים בארץ. כיום אני עובד כרואה חשבון בחברה ממשלתית, בצוות האמון על הדו"ח הכספי המאוחד של מדינת ישראל.

יהודי אתיופיה הגיעו ארצה לאחר אלפי שנים שבהן שמרו בקנאות על יהדותם, ולאחר שהקריבו רבות כדי להגשים את החלום ולעלות ארצה. כל עלייה בהיסטוריה של מדינת ישראל חוותה קשיי קליטה האופייניים לה, אך לבסוף השתלבה בצורה מלאה. לעומת זאת, יוצאי אתיופיה, שהחלו להגיע לישראל לפני כמעט 30 שנה, עדיין מצויים בתחילתו של תהליך קליטה, וזאת מכיוון שהציבור הישראלי טיפח החליט לקבל אותם כחלק בלתי נפרד מהחברה הישראלית. לא אחת אנו נתקלים בגילויי גזענות והיזדרנות, בין אם אלה גני ילדים או בתי ספר ש-90% מהילדים בהם הם בני העדה, אקדמאים מוכשרים שאינם מוצאים העסקה והולמת את כישוריהם או שלל דוגמאות נוספות.

מקרי גזענות ואפליה מטופלים כיום בעור לם ביד ברזל, באמצעות חקיקה והסברה. המדינות המערביות הבינו שבמאה ה-21 אין מקום לגזענות, לאפליה ולדעות קדומות, והחותרת לכך היא נשיא כהה עור במעצמה הגדולה בעולם. בזכות חקיקה מתקדמת וקבלת האחר ניתן למצוא היום במדינות הערב למערבי מהגרים אתיופים רבים בתפקדי מפתח באקדמיה, בממשל, במגזר העסקי ובתרבות, אשר תורמים באופן מהותי לסביבה שבה הם חיים.

לצערי, במדינת ישראל של המאה ה-21 הדברים הולכים לכיוון ההפוך. החקיקה הקיימת בנושא דלה ביותר, ואף לה אין אכיפה, ההסברה כמעט שאינה קיימת, ויתרה מכך - אין מעורבות של הציבור במיגור התופעה. האם זוהי התגשמות החלום הנכסף שלשמו קיפחו אלפים מבני הקהילה את חייהם בדרך לישראל? האם הכיוון של מדינת ישראל הוא ארה"ב של שנות ה-60, או דרום אפריקה תחת משטר האפרטהייד? האם זוהי החברה השוויונית והנאורה שישראל מתגאה בה? האם לא הגיע הזמן, לאחר 30 שנה, שממשלת ישראל, המחוקקים והאמונים על אכיפת החוק יתקנו את העיוות שנוצר?

זו העת לזעוק: די! הקהילה אתיופית הינה חלק בלתי נפרד מהעם היהודי ומהחברה הישראלית, ואנחנו פה כדי להישאר.

אמיר גטהון

